

man ved den Affattelse, Lovforslaget nu har, har sikret sig imod, at der opstaar Strid herom.

Med disse Bemærkninger skal jeg fremdeles anbefale det høje Ting at stemme for de af Flertallet eller Udvalget som Helhed stillede Ændringsforslag, der utvivlsomt vil være de for Sagen mest formaalstjenlige.

Jensen-Sønderup: Jeg er fuldstændig enig med den ærede Ordfører (Staaning) i de Betragtninger, han gjorde gældende mod Ministerens Opfattelse af Nødvendigheden af at faa to Afdelinger indenfor Sygekasserne, hvis man beholder de bemidlede Medlemmer. Den ærede Ordfører har fuldkommen Ret. Det vil heller ikke kunne lade sig gøre at lave to Afdelinger, en for bemidlede og en for ubemidlede. Hvorfrå Ministeren har faaet denne Opfattelse, forstaar jeg ikke. Der bliver, som nævnt, slet ingen Vanskelighed ved Bogholderi eller sligt. Jeg maa maaske tilføje, at paa det Punkt er Udvalget fuldstændig enig; i saa Henseende gør Flertallets og Mindretallets forskellige Opfattelser af, hvem der skal have Ret til Statstilskud og hvem ikke, aldeles ingen Forskel. Det er ikke Mindretallets Forslag, der vil indføre de to Afdelinger, saaledes som Ministeren sagde, det er i ligesaa høj Grad Flertallets.

Jeg skal ikke sige meget om den højtærede Ministers Udtalelser vedrørende Ændringsforslaget til § 27. Jeg er tilfreds med, at Ministeren erkendte, at Ændringsforslaget for saa vidt er overflødigt, som han mente, at det Forslag, der vedtoges i Fjor, og hvorefter der skal udarbejdes Regler for Overflytning, hvilke Regler skal være bindende, naar de er godkendte af Ministeren, i Virkeligheden er det samme som det, der staar her i Ændringsforslaget. Jeg har forstaaet den højtærede Minister saaledes, at han mener, at ingen Sygekasse kan blive fri for at tage mod overflyttede Medlemmer, naar Ministeren har godkendt de Regler, hvorefter Overflytningen skal foregaa. — I øvrigt skal jeg ikke — da jeg antager, at et andet Medlem af Udvalget vil gøre det — komme ind paa, at den højtærede Minister mente, man ikke skulde foretage sig noget, der kunde virke splittende. Jeg ved ikke, hvor-

dan det skulde virke splittende, at man giver Medlemmerne en bestemt Ret til, naar de opfylder de Betingelser, der er stillede, at kunne blive overflyttet. Det har intet at gøre med det, den højtærede Minister talte om, Organisationen o. s. v. Det kan ikke være de enkelte Medlemmers Sag, om Kassen er organiseret, men det, der interesserer de enkelte Medlemmer, er, om de har Ret til at blive overflyttet, naar de opfylder de Betingelser, der stilles for at blive overflyttet.

Jeg vil gerne gøre to Bemærkninger vedrørende § 6 og de dertil stillede Ændringsforslag. Det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (J. Andersen) mente, at Lovforslagets Ordlyd var tilstrækkelig tydelig til, at der ikke kunde komme nogen som helst Strid om, hvorvidt Lønarbejdere skulde have en Fortrinsret til Optagelse i en Sygekasse. Det er jeg ikke tilbøjelig til at give det ærede Medlem Ret i, men det har jo vist sig — og jeg mener for saa vidt, det er heldigt, at Spørgsmaalet er kommet op —, at hverken Ministeren eller Sygekasseinspektøren eller Flertallet i Udvalget har den Opfattelse, som det ærede Medlem gjorde gældende. Baade Ministeren og Sygekasseinspektoralet og Flertallets Ordfører hævder, at trods det, der staar i Lovforslagets § 6, skal man alligevel i Bekendtgørelsen kunne give Lønarbejderne en Fortrinsret. Det gaar Bekendtgørelsen ud fra, og den er udarbejdet ud fra det Grundlag, § 6 giver, saa der er ingen Tvivl om, at det ærede Medlem tager fejl, naar han mener, at Lovforslaget, saaledes som det er affattet, skulde hindre, at man giver Lønarbejderne den Fortrinsret, som Bekendtgørelsen tilsigter at give dem, og som Ministeren og Ordføreren for Flertallet er enige om at de skal have. Ministeren sagde, at han troede ikke, det havde fremmet Sagen, at man havde forlangt et Udkast til denne Bekendtgørelse, og det tror jeg for Resten, han har Ret i. Men det har klaret Sagen, for saa vidt som det har vist, at det er baade Ministerens og Sygekasseinspektoralets Mening, at man vil have den Opfattelse lagt ind i § 6, og dernæst ogsaa, at man virkelig tør hævde, at det ligger i § 6, at man kan gøre det paa den Maade. Det er det, vi har villet forhindre ved at